

**Saffner:** Uagtet det egentlig er Skik og Brug her i Thinget, at Medlemmer af Udvalg begjære Ordet, naar der er fuldstændig Enighed tilstede i Udvalget, og naar, som her er Tilfældet, Udvalgets ærede Ordfører saa tilfredsstillende har varetaget det ham paahvilende Hverv, saa finder jeg mig dog som Medlem af Udvalget og som dets Formand foranlediget til at fremkomme med et Par Bemærkninger, og det saa meget mere, som jeg tror at turde sige, at det er mine Bestræbelser i Udvalget, som have tilveiebragt Enighed der og have bevirket, at der kom til at foreligge et enstemmigt Forslag om Lovforslagets uforandrede Vedtagelse. Det er jo klart, at den organisatoriske Lov for Forpleiningskorpset maatte undergaa en Forandring alene som Følge af det Tillæg, vi have faaet til Hærløven af 1867; men det er ligesaa uomtvisteligt, at de Erfaringer, der ere gjorte, siden Loven om Intendanturkorpsets Ordning i 1868 udkom, fordre, at der foretages en Forandring i Forpleiningskorpsets Organisation, naar man skal kunne vente, at det paa en tilfredsstillende Maade skal løse den Op-gave, der er sat til det. Det foreliggende Lov-forslag forekommer mig at være i god Overens-stemmelse med, hvad der er forelagt af Organisations-planer for Forpleiningskorpset siden 1872. For-slaget hviler paa det samme Grundlag som Ord-ningen af 1868, og det anser jeg for at være en stor Fordel, idet hyppige Forandringer i de gjældende Love om Hærens Organisation ikke kunne virke andet end skadelig og nedbrydende. Det er jo ganske vist utvilsomt, som ogsaa af den ærede Ordfører ansøgt, at Forpleiningskorpset kan ordnes paa flere forskellige Maader, og enhver af disse Maader maa kunne findes at være tilfredsstillende eller brugbar. Vi behøve blot at kaste et Blik hen til Hæren i Europa, og da ville vi se, at Forpleiningskorpset, Intendanturen der, idetmindste i den sidste Tid, har været ordnet paa høist forskellige Maader. Men det forekommer mig tillige, at vi burde se hen til, hvad Lands-thinget tidligere har sluttet sig til. Landsthinget har, som af den ærede Ordfører udtalt, i Samlingen 1876—77 først gjenneem sit Udvalgs Be-temærkning og senere ved sin Votering sluttet sig til det Forslag, der var fremsat af den daværende Krigsminister, og som var i god Overensstemmelse, som jeg tidligere har ansøgt, med det her foreliggende Forslag, der gaar ud paa, at Forpleiningskorpset helt igjennem skulde organiseres militært, medens nu kun de subalterne, de underordnede Befalingsmænd ere militært organiserede, medens den høiere Del af Personalet har civile Benævnelser. Dernæst forekommer det mig høist sandsynligt, at man med de forskellige Anskuelser, der kunne være tilstede om den hensigtsmæssigste Ordning af Forpleinings-korpset, vilde tjene Sagen bedst, dersom man her i Landsthinget sluttede sig til det Forslag, som er fremsat fra Regjeringens Side. Naar jeg havde

befrugtet nogen Opposition mod Udvalgets Indstilling, havde jeg sandelig snarere befrugtet den fra ærede Medlemmers Side her i Thinget, end jeg havde ventet, at den vilde være fremkommen fra den høitærede Krigsminister, vel ikke imod selve Indstillingen, men i de Bemærkninger, som den ærede Krigsminister har gjort til Udvalgets Betænkning, og som forekomme mig at gaa i Retning af at svække Styrken af Udvalgets Indstilling. Jeg skal ikke her komme videre ind paa de Bemærkninger, som ere fremsatte af den høitærede Mini-ster, da de for en væsentlig Del ere blevne be-svarede og imødegaaede af Udvalgets Ordfører; men jeg skal dog tillade mig at udtale, at det ingenlunde, som det synes at være antaget af den høitærede Krigsminister, har været de finansielle Hensyn, som have indvirket paa Udvalgets Beslutninger, men tværtimod det Hensyn, at den Lov, der foreligger om Intendanturkorpset, først saar sin fuldstændige Belysning ved at sammenholdes med den Lønningslov, der er forelagt i det andet Thing. Jeg skal her henpege til de 3 Lønningsklasser for Kapitainer i Intendan-turstaben og de 2 Lønningsklasser for Kapitainer af Regnskabsofficersklassen. Den høitærede Minister har søgt at godtgjøre, at man ved Lønningslovsforslaget for Regnskabsofficerernes Vedkommende vistnok omtrent havde truffet det Rette, idet Lønningerne ere afpassede i Forhold til de Forretninger, der paahvile dem; men der er dog at bemærke, at naar man overgaar fra een Ordning til en anden for et Korps, maa man ogsaa tage Hensyn til, hvilke Virkninger den nye Ordning vil udøve paa Personalet, og det er jo klart, at der efter den foreslaaede Ordning, hvad jeg iøvrigt finder fuldkommen rigtig, vil blive en mere indskrænket Udgang for Officerer af Regn-skabsklassen til at kunne komme op i Intendan-turstaben, end der nu er for Intendanten til at komme op i de høiere Intendanturstillinger. Under saadanne Forhold synes det mig betænkeligt at sætte den høieste Lønning, som en Kapitain af Regnskabsofficersklassen kan naae, til Lønningen for næstældste Lønningsklasse af Kapitainer. Man vil derved let vække Misforstøelse; de ere med Hensyn til Benævnelse, de ydre Vilkaar ens stillede, men med Hensyn til Lønningerne er der betydelig Forskel, medens Forretningerne, idetmindste i Wianges Dine, ville blive betragtede som maatte nok saa byrdefulde for Regnskabs-officererne, som de ere for Stabsofficererne; men skulde vi være komme ind paa en saadan nøiere Undersøgelse af Lovforslaget, skulde vi have stillet Ændringsforslag i den Retning, frygtede jeg stærkt for, at Enigheden i Udvalget vilde glippe, og at der vilde blive beredet Lovforslaget Vanstueligheder paa dets videre Vandring gennem Rigsdagen, Vanstueligheder som jeg, og jeg tror de øvrige Medlemmer af Udvalget, ikke ønskede at berede det.